

TEPLÁRNÍK

Čtvrtletník pro zaměstnance Plzeňské teplárenské, a.s.

2/2010

PLZEŇSKÁ
TEPLÁRENSKÁ
Více než energie

Díky

Plzeňská teplárenská je prý bohatá firma, říká se nejen v Plzni. Je třeba přiznat, že vzhledem ke své velikosti, či vlastně v energetickém světě spíše „maličkosti“, dosahujeme pravidelně velmi slušných zisků, o jakých se většinou jiných tepláren ani nezdá. Ostatně ani zaměstnanci Plzeňské teplárenské si, domnívám se, nemohou na svůj podíl z těchto zisků nijak stěžovat. Platy i ostatní zabezpečení zaměstnanců u nás patří k nejsolidnějším v kraji.

To platí proto, jak praví televizní reklama našich sousedů v Praze, že „pravé bohatství se skrývá uvnitř“. I naše skutečné bohatství se skrývá nikoliv na bankovních účtech, ale právě uvnitř podniku. „Sedm statečných“ během pěti let uskutečnilo dílo, které nemá zatím v naší zemi obdoby a ani v zahraničí mnoho podobných nenajdete. Při výstavbě se samozřejmě opírali o zkušenosti svých kolegů z naší teplárny, kteří se využíváním biomasy k získávání energie zabývali už před nimi. Ale to nic nemění na tom, že V. Borecký, H. Brunová, Z. Dongres, J. Holoubek, J. Knotek, J. Lukeš a M. Vlček nesli hlavní tíhu a rizika prototypového projektu. Záměrně je jmenuji v abecedním pořádku, protože nikoho z nich nechci a ani nemohu vyvyšovat nad ostatní.

S prototypy bývá většinou potíž, ani výstavba „zeleného“ energetického bloku se bez nich neobešla. Ale zatím se jeví, že jede ještě lépe, než se čekalo. Generální dodavatel ČKD DIZ se své úlohy zhostil dobře, ale kdo ví, jak by to vypadalo, kdyby mu někdy vytrvale nekoukalo na prsty a jindy naopak nezametalo cestičky sedm špičkových profesionálů v teplárenských barvách. Ukázalo se, že to nejsou příliš mluvní lidé. Jejich vyjádření jsou stručná, jsou spíše mlčky spokojeni, než aby vedli velké řeči. Proto na ně tedy nejen ukazují prstem, ale současně zvedám palec nahoru a vyjadřuji uznání.

Proces výstavby dal zabrat i mnoha dalším našim zaměstnancům, vždyť se v prostoru Plzeňské teplárenské pohybovalo dnes a denně nejméně několik desítek cizích lidí, mnohdy prapodivných národností, například v recepci měli někdy potíž se s nimi domluvit.

Ale všichni jste to zvládli, takže díky!

Ale nedoufejte ve velký oddech, v následujících pěti letech nás asi čeká další investiční akce ještě většího rozsahu. Snadnější to nejspíš nebude.

Tomáš Drápela

Štafetový kolík

Trochu to připomíná štafetový běh. První kolo závodu proběhlo v letech 2002 a 2003. To se vymýšlelo, jestli by se biomasa v Plzeňské teplárenské vůbec využívat dala a zda by se to vyplatilo. Pak převzali kolík nadšenci typu Oty Hamtáka a uháněli s ním směrem ke spalování a potili se při problémech v zahřívacích cestách, které se najednou měly stát cestami i pro dřevní štěpku, s čímž kdysi projektant nemohl počítat. Když, celí schvácení, dovedli tento způsob využití biomasy k určitému stupni dokonalosti, předali štafetový kolík dalším teplárníkům. Ti svůj běh první roky nechtěli nejspíš přepálit a moc na sebe neupozorňovali, pak je ale čekal téměř dvouletý sprint.

Připomeňme si, že základní kámen nového zeleného výrobního bloku byl položen 23. září 2008, generálním dodavatelem se stalo ČKD DIZ a ze strany Plzeňské teplárenské ho měla na starost sedmička pracovníků (zleva na fotografiích): Zdeněk Dongres, Miroslav Vlček, Jan Knotek, Helena Brunová, Jaromír Lukeš, Vlastimil Borecký a Jiří Holoubek.

Pokud je generální ředitel Tomáš Drápela je přirovnává k sedmi statečným, pak je z obrázku zřejmé, kdo z nich by nahradil Yula Brynnera v roli Chrise...

Vlastimil Borecký činí čest svému jménu - je ostřílený investiční a energetický borec. Při výstavbě nového bloku sice poněkud fluktoval (odskočil si zachraňovat Plzeňskou energetiku), ale vrátil se v pravou chvíli aby dohlédl třeba i na výrobu nové turbíny. Vymámit z něj nějaké hodnocení uplynulých let a výstavby se Teplárníkovi podařilo až po velkém přemlouvání: „Je to v České republice nová věc, tak s tím byly i nějaké starosti navíc už když jsme zadávali požadované parametry i potom při realizaci. Úspěšný projekt si musíte odpracovat již při zadání!“

Helena Brunová si před dvěma lety na stránkách Teplárníka stěžovala, že má v posledních letech v teplárně

naše očekávání, ale určitě je dál postupně co vylepšovat tak, jak budeme získávat zkušenosti,“ říká, ale fakta ho usvědčují ze skromnosti. Účinnost kotle byla garantována na 91 %, skutečnost je 91,93 %. Účinnost celého bloku byla požadována 27,2 %, ale dosahuje hodnoty 30,6 %, oproti plánu je podstatně nižší vlastní spotřeba elektřiny – namísto 1,15 MWh je jen 0,79 MWh.

Miroslav Vlček se také řadí k osvědčeným zaměstnancům teplárny a odborníkům na investice,

„...malé hřiště pro mnoho hráčů, většina byli profesionálové. Občas nějaký faul (někdy úmyslný, jindy nechtěný), ale to už ke sportu i ke stavbě patří.“ Má před sebou určitě ještě jeden úkol, alespoň v roce 2008 se na něj těšila – zbourat poslední výtopnu na Hrádecké. Po výstavbě nového bloku to pro ni ale bude nejspíš brnkačka.

Přesvědčit Jan Knotka, který byl mj. koordinátorem spolupráce mezi provozem a vlastní stavbou při instalaci technologií a zkoušek zařízení, k ně-

mezi oceněné se zařadil před rokem. „Pět let práce, co víc dodat...“ - takové hodnocení prý stačí, o ostatním mluví dosažené parametry a splnění všechny termíny. Tento přepečlivý puntičkář žertuje, že se prý těší, jak po odchodu do důchodu bude dělat průvodce exkurzí po novém zařízení.

Jaromír Lukeš patří k mladší generaci teplárenských pracovníků, než ti předcházející a jeho hodnocení jednou větou trochu pobaví: „Když vidím, jak relativně složitě může být udělat v řídicím systému ovládnání například jednoduchého ventilu, docela mě překvapí, že to všechno dohromady nakonec funguje“. Hezké, ne? Tento sportovec a turista je totiž IT odborníkem a tak si nejlépe uvědomuje, jak je celé zařízení prospikované elektronikou a jak je to vlastně citlivé zařízení.

Jiří Holoubek, technicko-obchodní ředitel, nesl za stavbu nejvyšší odpovědnost a nějak s tou její barvou rosti: „Někdy jsem z toho zeleného bloku sám zelenal, když se vyskytly nějaké zádrhele. A teď zase doufám, že závisí zelená konkurence.“

Zdeněk Dongres a jeho lidé teď ten pomyslný štafetový kolík přebírají a bude to běh na dlouhou trať. Může se stát, že v prvních měsících budou občas tretry trochu tlačit, ale celý závod už je rozběhnutý tak, že by měl vést už jen k vítězným fanfáram. Ostatně už od samotných počátků využívání biomasy k výrobě energie v Plzeňské teplárenské říká stále to samé: „Nebude to jednoduché, ale my to zvládneme.“ Jedna etapa rozvoje Plzeňské teplárenské úspěšně vrcholí, nepochybně budou následovat další. Bude to sice jiný závod, ale na stejném hřišti a se stejným symbolickým štafetovým kolíkem.

Slavnostního zahájení provozu se zúčastnili a pásku potom přestřihli (zleva) poslanec a děkan Jiří Pospíšil, ministryně životního prostředí Rut Bízková, generální ředitel PT Tomáš Drápela, náměstkyně plzeňského primátora Marcela Krejsová, generální ředitel ČKD Jan Musil a předseda našeho představenstva Roman Jurečko.

místo staveb na starost spíše demolic a vysloužila si tím přezdívku „Bourátorka“. Dokonce se za to ocitla mezi sedmi oceněnými pracovníky podniku za rok 2007. Poslední dva roky, kdy si to s výstavbou nového zařízení plně vynahrádila, hodnotí poněkud sportovní terminologií:

jakým epickým výlevům se Teplárníkovi nepodařilo. Tak jen s trochou nadsázky můžeme prohlásit, že je jediný, kdo ten imaginární štafetový kolík ponese i za dalšího provozu.

„Myslím, že každý vidí, jaký kus poctivé práce byl udělán a že se máme čím chlubit. Provoz bloku plní

Malé zprávy od velkého kotle

Tentokrát je to trochu obráceně – přinášíme zprávu celkem velkou od kotle spíše menšího. Tedy – on je menší než ty naše dosavadní, ale přitom v naší zemi největší. Čert aby se v tom vyznal... Ale sláva, sláva to tedy byla pořádná a proto jsou dnešní malé zprávy právem monote-matické.

Ministryně se uklidnila...

... jak lze vyčíst z fotografií. Ministryně životního prostředí Rut Bízková měla při prohlídce nového provozu nejspíš nejdřív trochu obavy, ale pak se její obličej rozzářil – ano, je to ekologické! Mimochodem – je to sympatická a chytrá dáma a autorovi těchto řádek prozradila, že teprve ministerská funkce ji donutila se každý den ráno nalíčit. Prostě „natur“ a zelená povaha. A navíc fandí spalovnám – co víc si přát ?!

Nejhezčí fotografii...

... zveřejnil ze slavnostního spuštění provozu deník Právo. Jeden z „pachatelů“ nového zeleného výrobního bloku Miroslav Vlček se natahuje pro šampaňské. Právem – a tak na zdraví!

Mirek Dušin...

... byla dlouholetá přezdívka současného generálního ředitele ČKD DIZ Jana Musila za časů jeho působení v plzeňské Škodovce. Za Soudkových i Romanových časů tam zastával posty technického ředitele a ředitele Škody Power. Zdá se, že energetice rozumí stále, byť v konkurenčním dresu. Všimněte si – připíjí si také, prý se dílo povedlo.

ZOO bude v nové kráse

Plzeňská teplárenská je dlouholetým a největším podporovatelem plzeňské ZOO. K podpisu smlouvy pro letošní rok si ředitel ZOO Jiří Trávníček (na prvním obrázku „filmu“ vpravo) přivezl na pomoc i čerstvě vylíhnuté želvičky. Už tradičně jsme zorganizovali i letošní „Den dětí s Plzeňskou teplárenskou v ZOO“ v sobotu 5. června, podpořili nás při tom i plzeňští hasiči, strážníci a policisté se spoustou her a atrakcí.

Beni von Sostó, nosorožec indický, by mohl být správným maskotem pro energetickou firmu typu Plzeňské teplárenské – nabitý energií a v případě potřeby prý i pekelně rychlý – kdo by to do něj řekl?!

Nával byl tentokrát nebývalý, fronta u pokladny se tvořila už v devět hodin ráno a nezmizela ani po polední. Přijely i děti z bavorského Chamu (viz další foto) – že by až tam pronikly zvěsti o naší populární akci? Mluví ZOO Plzeň Martin Vobruba odhadoval celkový počet návštěvníků na šest tisíc. Děti měly jako každý rok vstup zdarma, pokud odevzdaly u vstupu vlastnoručně namalovaný obrázek jakéhokoliv zvířátka.

k další fotografii by mohl znít: „Kdo trkne dřívě – kozel nebo paní?“

ZOO prochází už druhým rokem velkou rekonstrukcí a Teplárníkovi se dostalo možnosti proniknout i do nových, pro veřejnost zatím uzavře-

ka Manula (von Tierpark Berlin) je ještě nosorožčí děčko a Beni se na ni bude muset ještě dva roky jen dívat, případně jí skrz zábranu podstrčit nějaký pamlsk, čehož byl Teplárník svědkem.

Chystá se také pavilon a výběh pro gepardy, a vůbec – ZOO se díky podpoře EU (a také teplárenským penězům) zaskví v nové kráse.

Malé zprávy od velkého kotle

Snad se ty tři dámy neurazí ...

... ale působí trochu dojmem, jako by přišly kondolovat. Ba ne, Markéta Jungová, Stáňa Cagaňová a Pěta Siegerová jsou takhle elegantní vždyčky a v tmavém se prý sešly jen náhodou.

Vždyčky ekologicky...

... dorazí na všechny akce plzeňský zpravodaj ČTK Václav Prokůš. A skoro vždyčky způsobí zmatek a chaos. Leč nejen cyklista, ale i novinář je to skvělý a náramně rychlý – proto má přezdívku „Běs“. Nový zelený výrobní blok nám v servisu ČTK popsal moc hezky a jeho text alespoň částečně převzalo kdejaké médium.

Přijeli i veteráni...

... například náš bývalý generální ředitel Josef Wenig. Od jara už je zase na chalupě, ale při oslavě nechyběl. Nejen nová technologie, ale i barevná podoba budovy se mu moc zamlouvala, stejně jako Tomáši Čihákovi, který mu dělal garde.

Roztleskávačky...

... jsme neměli, účastníci oslavy tleskali i bez nich. Monika Tůmová (vlevo) a Petra Vacková měly za úkol držet pásku při jejím slavnostním přestřihávání. Z fotografické dokumentace je zřejmé, že to dobře dopadlo.

Teplárník, čtvrtletník pro zaměstnance. Vydává Plzeňská teplárenská, a. s.
• Redakční práce: Jaroslav Hudec
• e-mail: hudec@dovseta.cz
• tel.: 777 339 262

Velkému zájmu se jako obvykle těšil statek Lüftnerka s domácími a krotkými zvířaty, u kterých si ale bylo třeba někdy dát pozor! Titulek

ných pavilonů. A tak si mohl poplácat po zadnici nosorožce indického Beniho (von Sostó) – je ho pořádný kousek! Jeho budoucí partner-

Nováčky v Plzni jsou také dva žirafí kluci Lex (von Ostrava) a Bořek (von Praha) – až dorostou, budou mít na výšku k šesti metrům a prostor pod střechou jejich pavilonu tomu odpovídá.

Nové prostory budou veřejnosti přístupné od 1. července a tak to může být dobrý tip pro některý prázdninový den.

Dětský nebo „dědský“ den?

Mimořádný zájem byl o volné vstupenky na Dětský den v ZOO Plzeň v řadách našich zaměstnanců, vyžádali si jich postupně na dvě stovky. Až z toho vznikla fáma, že to nebude Den dětí, ale den dědků – „Dědský den“. Obava se ale nenaplnila. Přes-

ná čísla ZOO zatím nedodala, ale kvalifikovaný odhad hovoří o více než šesti tisících návštěvnících, z toho asi tak polovinu tvořily děti, které měly vstup tradičně zdarma - jako vstupenka jim postačil vlastnoručně namalovaný obrázek zvířátka.

„A slunce pálí jen...“

1. Beran F. Kolařík Kolařík jun.
2. Blecha Marek Čurda
3. Kubeček Hurt Jirkovský
4. Tesař Frank Frečner
5. Beran P. Holub Dusílek

... a slunce pálí jen, a stínu šmouhu šedivou já táhnu za sebou – zpívali kdysi (snad) Fešáci. Podobně si připadali v úporném vedru účastníci už 16. ročníku teplárenského nohejbalového turnaje trojic, který proběhl v sobotu 12. června. Hrál se systémem každý s každým na dva vítězné sety a souboje přinesly toto pořadí:

Sledovat některá utkání a hasit žízeň se sportovci přijel také Tomáš Drápela. Malá fotogalerie je k dispozici u Miloslava Kolaříka (miloslav.kolarik@plzenskateplaren-ska.cz).

Čest poraženým a sláva vítězům, k němž patří každý, kdo to vedro ve zdraví přežil.

Podpásovky

Že výstavba spalovny komunálního odpadu se zaměřením na výrobu energie, na kterou se Plzeňská teplárenská chystá, má své odpůrce, to je všeobecně známo a je to přirozené – někdo má rád odpadem zavezená údolí, my spíše racionální využití odpadu jako paliva způsobem, který je vyzkou-

rozborů investice a budoucího provozu, nebo „megaspalovna“, když jde v rámci Evropy spíše o malé zařízení, jsou velmi nekorektní, stejně jako tvrzení o emisích a jejich vlivu na Plzeň.

Podrobnější článek o takových „strašidlech“ přinese letošní druhé číslo Plzeňského tepla, které dostanou čtenáři do rukou koncem června. V Teplárníkovi je ale možno poukázat na možnou stejně nekorektní protizbraň. Na nedávném setkání odpůrců spalovny komunálního odpadu v Chotíkově obdrželi všichni účastníci poukázku na pivo, párek a pečivo

zdarma. Kdybychom se tam příště vypravili my všichni, kdo výstavbu tohoto ekologického zařízení podporujeme, možná bychom aktivisty dovedli k finančnímu krachu...

Pro pomaleji chápající: Ten poslední odstavec je, na rozdíl od prvních dvou, pouhý vtíp!

Sdružení pro udržitelný rozvoj obce Chotíkov dne 13.05.2010 v 19,00 hod

POUKÁZKA NA OBČERSTVENÍ

1 x pivo, párek, pečivo

šený v tak ekologicky ohleduplných zemích jako je Rakousko, Švýcarsko či Švédsko.

Odpůrci jistě mají právo na svůj názor i na jeho prosazování, ale měli by to činit poctivým způsobem, nikoliv „oblbováním“ lidí. Termíny jako „neekonomická spalovna“ bez jakékoliv znalosti ekonomických